

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 Febr. 1886, kl. 1 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ansvarighet för skada i följd af jernvägs drift.

Kongl. Maj:t har under den 18 December sistlidna år till Riksdagen aflåtit en så lydande proposition (N:o 3):

»Under åberopande af bifogade i Statsrådet och Högsta Domstolen förda protokoll vill Kongl. Maj:t jemlikt 87 § Regeringsformen föreslå Riksdagen att antaga följande:

Lag angående ansvarighet för skada i följd af jernvägs drift.

Häriigenom förordnas som följer:

1 §.

Med jernväg förstås i denna lag sådan staten eller annan tillhörig jernväg, å hvilken befordran af person eller gods verkställes medelst ångkraft.

Varder, under pågående anläggning af jernväg, densamma eller någon del deraf befaren med användande af ångkraft, skall äfven i afseende å sådan ofullbordad jernväg denna lag tillämpas.

2 §.

Har i följd af jernvägs drift någon ljugit döden eller lidit kroppsskada, och ligger vållande dertill jernvägens förvaltning eller betjening till last, Bih. till Riksd. Prot. 1886. 7 Saml. 3 Häft.

skall jernvägens innehafvare utgifva skadestånd enligt de i strafflagen stadgade grunder såsom om han själf vållat skadan.

3 §.

Varder i följd af jernvägs drift någon, som är anställd i jernvägens tjänst eller arbete, under förrättandet deraf dödad eller skadad, vare, ändå att icke någon annan af jernvägens förvaltning eller betjening vållat skadan, jernvägens innehafvare skyldig gälda skadestånd, der icke han, som skadan led, genom öfverträdelse af gällande föreskrifter eller annan grof vårdslöshet själf ådragit sig skadan.

Har skadan skett i följd af annan jernvägs drift, och är icke denna jernvägs innehafvare på grund af 2 § pliktig ersätta skadan, hafve innehafvaren af den jernväg, i hvars tjänst eller arbete den dödade eller skadade var stadd, samma skyldighet att gälda skadestånd, som enligt hvad nyss är sagdt skolat åligga honom, om skadan timat i följd af driften af hans egen jernväg.

4 §.

Är den, som lidit kroppsskada, i följd deraf berättigad att från kassa, som helt och hållet eller till väsentlig del bildats genom bidrag af jernvägens innehafvare, erhålla pension eller annat understöd, eller har den skadade på bekostnad af jernvägens innehafvare blifvit försäkrad mot olycksfall, skall, i den mån skadan sålunda varder ersatt, jernvägens innehafvare njuta befrielse från ersättningskyldighet.

5 §.

Kommer eld lös från lokomotiv eller från eldstad i annat jernvägsfordon, och sker derigenom skada å fast egendom eller å lös egendom, som icke af jernvägens förvaltning eller betjening för befordran mottagits, ersätte jernvägens innehafvare skadan.

Har egaren af den skadade egendomen, genom underlåtenhet att fullgöra honom jemlikt åtagande eller på annan grund åliggande skyldighet mot jernvägens egare eller innehafvare, själf föranledt skadan, vare han icke berättigad till ersättning. Är han jemlikt åtagande eller på annan grund pliktig att själf vidkännas den från jernvägstrafiken härrörande eldfara, vare han ej heller till ersättning berättigad, der icke skadan har sin orsak i vårdslöshet vid jernvägens drift.

Är skadan, utan att hafva sin orsak i sådan vårdslöshet, föranledd derigenom, att annan än jernvägens innehafvare, efter det jernvägens anläggning påbörjades, utanför jernvägens område på kortare afstånd från närmaste jernvägsspår än 30 meter upplagt brännbart löst gods utan säkert skydd, eller uppfört byggnad af lätt antändligt ämne eller täckt förut uppförd byggnad med sådant ämne, eller vidtagit annan dylik åtgärd, som uppenbarligen i väsentlig mån ökat den från jernvägstrafiken hotande eldfara; då vare jernvägens innehafvare från ersättningsskyldighet fri.

6 §.

Varder annorledes, än i 5 § sägs, gods, som icke af jernvägens förvaltning eller betjening för befordran mottagits, i följd af jernvägens drift skadadt, och ligger vållande dertill jernvägens förvaltning eller betjening till last, ersätta jernvägens innehafvare skadan.

7 §.

Låter innehafvare af jernväg driften af densamma i större eller mindre omfattning besörjas af personer, som icke äro i jernvägens tjänst anstälde, skola desse, såvidt angår den befattning de taga med jernvägens drift, i afseende å bestämmelserna i 2, 5 och 6 §§ anses såsom tillhörande jernvägens förvaltning eller betjening.

8 §.

Begagnas bangård eller annat jernvägsområde af två eller flera jernvägar gemensamt, svare för skada, som der i följd af ena eller andra jernvägens drift timar af sådan beskaffenhet som i 2 eller 6 § sägs, innehafvaren af den jernväg, hvars förvaltning eller betjening vållat skadan. Är skadan vållad af personer, anstälde vid särskilda jernvägar, vare dessa jernvägars innehafvare, en för alla och alla för en, ansvarige för skadan och dele sins emellan densamma i förhållande till den större eller mindre skuld, som pröfvas ligga hvarderas förvaltning eller betjening till last.

Är skadan sådan, som i 5 § sägs, ansvare därför innehafvaren af den jernväg, från hvars fordon elden kommit.

9 §.

Jernvägs egare, som åt annan öfverlåter nyttjanderätten till sin jernväg, vare för skada, som derefter i följd af jernvägens drift timar, ansvarig lika som jernvägens innehafvare, dock ej med annan sin egendom, än jernvägen och hvad dertill hör enligt 1 § af förordningen angående lagfart, inteckning och utmätning af jernväg med mera den 15 Oktober 1880; och må egaren söka sitt åter af jernvägens innehafvare.

10 §.

Hvar, som vill fordra skadestånd enligt denna lag, skall inom två år från den dag, då skadan timade, sin talan hos domstol anhängiggöra. Försummas det, hafve han sin talan förlorat.

11 §.

Hvad jernvägs egare eller innehafvare utgifvit i skadestånd, eger han söka åter af den, som skadan vållat, der icke denne sjelf lidit skadan och enligt 3 § är berättigad att därför njuta ersättning.

12 §.

I fråga om jernvägs egares eller innehafvares ansvarighet för skada å gods, som jernvägens förvaltning eller betjening för befordran mottagit, gälle hvad derom är eller framdeles varder särskildt stadgadt.

Denna lag träder i kraft den 1 Januari 1887.»

Denna proposition har af Kamrarne blifvit öfverlemnad till handläggning af Lag-Utskottet; och får Utskottet, under hänvisning

till de skäl, som finnas anförda i de propositionen bilagda handlingar, hemställa,

att propositionen må af Riksdagen antagas.

Stockholm den 4 Februari 1886.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Reservationer:

af Herr *Ekenman*, som ansett, att Utskottet bort afstyrka bifall till propositionen; samt af Herr *Claëson*, som ansett, att den i 10 § af ifrågasvarande förslag förekommande preskriptionstid bort bestämmas till ett år.